

Bruxelles, 4.10.2017
COM(2017) 569 final

2017/0251 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată și introducerea sistemului definitiv de impozitare a comerțului dintre statele membre

{SWD(2017) 325 final}

{SWD(2017) 326 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Impozitele indirecte asupra consumului sunt guvernate la nivel internațional de principiul fundamental al impozitării în țara de destinație. Cu alte cuvinte, impozitele sunt percepute în țara în care sunt consumate bunurile și serviciile.

Taxa pe valoarea adăugată (TVA) este cel mai vechi impozit pe consum al Europei. În 1967, s-a luat angajamentul de a stabili un sistem definitiv de TVA care să funcționeze în cadrul Comunității Europene în același mod ca în interiorul unei singure țări¹. Necesitatea de a elimina barierele fiscale dintre statele membre până la sfârșitul anului 1992 a impus reanalizarea modului în care era impozitat comerțul cu bunuri în Comunitatea Europeană. Scopul era ca bunurile să fie impozitate în țara de origine, astfel încât aceleași condiții care se aplică în cazul comerțului național să se aplice și în cazul comerțului intracomunitar, reflectând perfect ideea unei piețe interne veritabile.

Întrucât condițiile politice și tehnice nu erau încă propice pentru un asemenea sistem, a fost adoptat un regim tranzitoriu privind TVA². În ceea ce privește operațiunile cu bunuri între întreprinderi (*Business-to-Business*, B2B), acest regim a împărțit circulația transfrontalieră a bunurilor în două operațiuni diferite: o livrare scutită fiscal în statul membru din care pleacă bunurile și o achiziție intracomunitară impozitată în statul membru de destinație. Aceste norme au fost considerate temporare și nu sunt lipsite de deficiențe, deoarece faptul că bunurile pot fi achiziționate fără TVA sporește posibilitatea de fraudă, iar complexitatea inerentă a sistemului nu este favorabilă comerțului transfrontalier. Acest regim tranzitoriu se află însă încă în funcțiune la mai mult de 20 de ani de la adoptarea sa.

În urma unei ample dezbateri publice, lansată împreună cu o consultare referitoare la *Cartea Verde privind viitorul taxei pe valoarea adăugată*³ (denumită în continuare „Cartea verde”) la 6 decembrie 2011, Comisia a adoptat *Comunicarea privind viitorul taxei pe valoarea adăugată — Spre un sistem de TVA mai simplu, mai solid și mai eficient adaptat la piața unică*⁴. Consultarea respectivă a confirmat faptul că multe întreprinderi consideră că lipsa de securitate juridică, complexitatea și costurile suplimentare de conformare aferente sistemului de TVA le împiedică deseori să se angajeze în activități transfrontaliere și să profite de beneficiile pieței unice. De asemenea, ea a reprezentat o oportunitate de a analiza dacă angajamentul asumat în 1967 era încă relevant.

Discuțiile cu statele membre au arătat că obiectivul impozitării în statul membru de origine era încă nerealizabil din punct de vedere politic și acest lucru a fost confirmat de Consiliu în

¹ Prima Directivă 67/227/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri; a doua Directivă 67/228/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislația statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — structuri și proceduri pentru aplicarea sistemului comun al taxei pe valoarea adăugată.

² Directiva 91/680/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991 de completare a sistemului comun privind taxa pe valoarea adăugată și de modificare a Directivei 77/388/CEE în vederea eliminării frontierelor fiscale (JO L 376, 31.12.1991, p. 1).

³ COM(2010) 695, document de lucru al serviciilor Comisiei, SEC(2010) 1455, 1.12.2010.

⁴ COM(2011) 851, 6.12.2011.

mai 2012⁵. De asemenea, Parlamentul European⁶ și Comitetul Economic și Social European⁷ au recunoscut existența acestui blocaj și au preferat un nou sistem de TVA bazat pe principiul impozitării la destinație, ca soluție realistă.

După adoptarea comunicării menționate mai sus, Comisia a inițiat un dialog amplu și transparent cu statele membre și cu părțile interesate pentru a examina în detaliu diferitele modalități posibile de implementare a principiului impozitării la destinație. Principala idee în acest sens era că desfășurarea de activități la nivelul Uniunii Europene (denumită în continuare „Uniunea” sau „UE”) ar trebui să fie la fel de simplă și de sigură ca desfășurarea de activități exclusiv la nivel național. Acest dialog a avut loc în special prin intermediul Grupului privind viitorul TVA (GFV)⁸ și al Grupul de experți în domeniul TVA (VEG)⁹.

Pe baza acestor lucrări, la 7 aprilie 2016 Comisia a adoptat *Planul de acțiune privind TVA – Către un spațiu unic pentru TVA în UE – Momentul deciziei*¹⁰ (denumit în continuare „Planul de acțiune privind TVA”). Printre altele, Comisia și-a anunțat intenția de a adopta un sistem definitiv de TVA pentru comerțul transfrontalier în interiorul Uniunii, bazat pe principiul impozitării în statul membru de destinație a bunurilor, pentru a crea un spațiu european unic solid pentru TVA. O propunere legislativă privind un astfel de sistem definitiv de TVA mai simplu și invulnerabil la fraude pentru comerțul în interiorul Uniunii a fost inclusă în programul de lucru al Comisiei pentru 2017¹¹.

În concluziile sale din 25 mai 2016¹², Consiliul a luat act de observațiile formulate de Comisie în Planul său de acțiune privind TVA în legătură cu calea de urmat către un sistem definitiv de TVA și de intenția acesteia de a prezenta în 2017, ca prim pas, o propunere legislativă privind sistemul definitiv de TVA pentru comerțul transfrontalier B2B. De asemenea, și-a reafirmat opinia potrivit căreia principiul „impozitării în statul membru de origine a livrării bunurilor sau prestării serviciilor” ar trebui înlocuit cu principiul „impozitării în statul membru de destinație”. Și Parlamentul European a salutat intenția Comisiei de a propune până în 2017 un

⁵ Concluziile Consiliului privind viitorul TVA - cea de-a 3167-a reuniune a Consiliului Afaceri Economice și Financiare, Bruxelles, 15 mai 2012 (a se vedea în special punctul B 4)
http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf

⁶ Rezoluția Parlamentului European din 13 octombrie 2011 referitoare la viitorul taxei pe valoarea adăugată [P7_TA(2011)0436] <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0436+0+DOC+XML+V0//RO>

⁷ Avizul Comitetului Economic și Social European din 14 iulie 2011 privind „Cartea verde privind viitorul taxei pe valoarea adăugată - Spre un sistem de TVA mai simplu, mai solid și mai eficient”
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex%3A52011AE1168>

⁸ Grupul privind viitorul TVA reprezintă un forum de discuție cu delegații din domeniul TVA din cadrul administrațiilor fiscale ale statelor membre, cu privire la inițiativele prelegislative ale Comisiei și, de asemenea, un forum pentru schimburi de opinii cu privire la elaborarea viitoarei legislații în materie de TVA.

⁹ Grupul de experți în domeniul TVA este alcătuit din 40 de membri: persoane cu expertiza necesară în domeniul TVA și organizații care reprezintă în special societăți comerciale, profesioniști din domeniul fiscal și persoane din mediul academic.

¹⁰ COM(2016) 148 final.

¹¹ Programul de lucru al Comisiei pentru 2017: Construirea unei Europe care le oferă cetățenilor săi protecție, îi ajută să își afirme drepturile și îi apără, COM(2016) 710 final
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1487237841093&uri=CELEX:52016DC0710>

¹² A se vedea: <http://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

sistem definitiv de TVA care să fie simplu, corect, solid, eficient și mai puțin expus fraudelor¹³.

În concluziile sale din 8 noiembrie 2016¹⁴, Consiliul a afirmat că, în timp ce Comisia lucrează la sistemul definitiv de TVA pentru comerțul în interiorul Uniunii, ar trebui aduse îmbunătățiri sistemului de TVA actual. În acest context, Consiliul a solicitat modificări în patru domenii:

- Codul de înregistrare în scopuri de TVA: Consiliul a invitat Comisia să prezinte o propunere legislativă prin care codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile sau al persoanei juridice neimpozabile care achiziționează bunurile, atribuit de alt stat membru decât cel în care a fost inițiată expedierea sau transportul bunurilor, să devină o condiție de fond suplimentară pentru aplicarea scutirii unei livrări intracomunitare de bunuri.
- Operațiunile în lanț: Comisia a fost invitată de Consiliu să propună criterii uniforme și îmbunătățiri legislative corespunzătoare care să ducă la sporirea securității juridice și la aplicarea armonizată a normelor în materie de TVA atunci când se determină regimul TVA al operațiunilor în lanț, inclusiv al operațiunilor triunghiulare.
- Stocul la dispoziția clientului: Consiliul a invitat Comisia să propună modificări ale normelor actuale în materie de TVA pentru a permite simplificarea și tratamentul uniform al regimului de stoc la dispoziția clientului în comerțul transfrontalier. În acest sens, „stoc la dispoziția clientului” se referă la situația în care un vânzător transferă bunurile către un antrepozit aflat la dispoziția unui cumpărător cunoscut din alt stat membru și cumpărătorul respectiv devine proprietarul bunurilor din momentul în care le scoate din antrepozit.
- Dovada livrării intracomunitare: Consiliul a invitat Comisia să exploreze posibilitățile de creare a unui cadru comun de criterii recomandate pentru documentele justificative necesare în vederea solicitării unei scutiri pentru livrări intracomunitare.

Pentru a răspunde solicitării Consiliului, se propun modificări ale Directivei TVA¹⁵ pentru primele trei domenii. Cel de al patrulea domeniu necesită o modificare a Regulamentului de punere în aplicare privind TVA¹⁶ și, prin urmare, face obiectul unei propuneri separate.

În plus, prezenta propunere introduce fundamentele sistemului definitiv pentru comerțul B2B în interiorul Uniunii. O viitoare propunere din 2018 va furniza ulterior dispoziții tehnice detaliate pentru implementarea efectivă a acestor fundamente. Prin urmare, prima fază

¹³ Rezoluția Parlamentului European din 24 noiembrie 2016 referitoare la tema „Către un sistem de TVA definitiv și combaterea fraudei în domeniul TVA” [2016/2033(INI)].
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0453+0+DOC+XML+V0//RO>

¹⁴ Concluziile Consiliului din 8 noiembrie 2016 privind îmbunătățirea normelor actuale ale UE privind TVA pentru tranzacțiile transfrontaliere (nr. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 din 9 noiembrie 2016)
<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14257-2016-INIT/ro/pdf>

¹⁵ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

¹⁶ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (reformare) (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

legislativă a sistemului definitiv de TVA anunțat în Planul de acțiune privind TVA¹⁷ include două etape: una cuprinsă în prezenta propunere și constituită de fundamentele menționate mai sus și alta care va avea loc în 2018¹⁸.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Introducerea unui sistem definitiv pentru livrările de bunuri în interiorul Uniunii este una dintre părțile principale ale Planului de acțiune privind TVA. Prezenta propunere reprezintă un pas înainte către înlocuirea regimului tranzitoriu, care se aplică de la 1 ianuarie 1993, cu un sistem definitiv de TVA pentru comerțul B2B în interiorul Uniunii, în cadrul căruia operațiunile naționale și cele transfrontaliere cu bunuri vor fi tratate în același mod¹⁹. Mai mult, acest sistem definitiv de TVA va crea un spațiu european unic solid pentru TVA, ce poate sprijini o piață unică mai profundă și mai echitabilă care să contribuie la stimularea creării de locuri de muncă, a creșterii economice, a investițiilor și a competitivității.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Crearea unui sistem de TVA simplu, modern și invulnerabil la fraude este una dintre prioritățile în domeniul fiscal stabilite de Comisie pentru 2017²⁰.

Combaterea fraudei TVA cu firme fantomă reprezintă de asemenea unul dintre domeniile de criminalitate prioritare pentru Uniunea Europeană, în cadrul ciclului de elaborare a politicilor UE 2014-2017 al Europol²¹.

Reducerea sarcinii administrative, în special pentru IMM-uri, reprezintă de asemenea un obiectiv important evidențiat în strategia de creștere a UE²².

Inițiativa propusă și obiectivele sale sunt coerente cu politica UE privind IMM-urile, astfel cum a fost stabilită prin Inițiativa în favoarea întreprinderilor mici (*Small Business Act - SBA*)²³, în special cu principiul VII privind sprijinirea IMM-urilor pentru a beneficia mai mult de oportunitățile oferite de piața unică.

¹⁷ Planul de acțiune privind TVA prevedea, la nivel legislativ, două faze ale introducerii sistemului definitiv de TVA. A se vedea ultimele două paragrafe de la punctul 4 din Planul de acțiune privind TVA pentru detalii suplimentare referitoare la conținutul acestor faze la nivel legislativ.

¹⁸ O descriere detaliată a fazelor succesive și a etapelor intermediare ale introducerii sistemului definitiv de TVA poate fi găsită în Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European intitulată „În continuarea planului de acțiune privind TVA - Către un spațiu unic pentru TVA în UE - Momentul acțiunii” [COM(2017) [...]].

¹⁹ Cu toate că în prezent nu este o prioritate a lucrărilor privind sistemul definitiv de TVA, în viitor ar putea fi necesar să se evalueze anumite regimuri vamale (de exemplu CP 42), pentru a se asigura aplicarea coerentă a acestui principiu în combinație cu sistemele de import/export.

²⁰ Analiza anuală a creșterii pentru 2017; a se vedea: https://ec.europa.eu/info/publications/2017-european-semester-annual-growth-survey_ro

²¹ [Prioritățile EMPACT](#)

²² Europa 2020 – O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii; a se vedea:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:RO:PDF>

²³ Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor - „Gândiți mai întâi la scară mică”: Prioritate pentru IMM-uri. Un „Small Business Act” pentru Europa [COM(2008) 394 final].

Ea este coerentă cu Strategia privind piața unică (*Single market strategy - SMS*)²⁴ și cu obiectivele Programului privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT).

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Prezenta directivă modifică Directiva TVA în temeiul articolului 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În temeiul acestui articol, Consiliul, hotărând în unanimitate în conformitate cu o procedură legislativă specială și după consultarea Parlamentului European și a Comitetului Economic și Social, adoptă dispoziții de armonizare a normelor statelor membre în domeniul impozitării indirecte.

• Subsidiaritate (pentru competență neexclusivă)

În conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum a fost prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, Uniunea poate interveni numai dacă obiectivele preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre acționând singure și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunilor propuse, pot fi realizate mai bine la nivelul UE.

Prin natura lor, normele în materie de TVA pentru comerțul transfrontalier din cadrul Uniunii nu pot fi decise de state membre individuale, deoarece, în mod inevitabil, implică mai multe state membre. Mai mult, TVA-ul este un impozit armonizat la nivelul Uniunii și, prin urmare, orice inițiativă de a introduce sistemul definitiv de TVA pentru livrările transfrontaliere de bunuri necesită o propunere de modificare a Directivei TVA din partea Comisiei.

În ceea ce privește dispozițiile de armonizare și de simplificare a normelor din cadrul actualului sistem de TVA, cuprinse în prezenta propunere, acestea au fost solicitate în mod unanim de statele membre, ceea ce demonstrează că este probabil ca acțiunea la nivelul Uniunii să fie mai eficace, dat fiind că, la nivel național, acțiunile de acest tip nu s-au dovedit suficient de eficace.

• Proporționalitate

În ceea ce privește introducerea sistemului definitiv pentru comerțul B2B în interiorul Uniunii, propunerea este coerentă cu principiului proporționalității, și anume nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor tratatelor, în special pentru buna funcționare a pieței unice. Ca și în cazul testului de subsidiaritate, statele membre nu pot soluționa probleme cum ar fi fraudă sau complexitatea în absența unei propuneri de modificare a Directivei TVA.

În ceea ce privește îmbunătățirile propuse pentru sistemul actual, acestea sunt direcționate către și limitate la un număr restrâns de norme în materie de TVA care s-au dovedit a fi dificil de aplicat într-un mod sistematic și uniform și care au creat probleme persoanelor impozabile.

• Alegerea instrumentului

În scopul modificării Directivei TVA se propune o directivă.

²⁴ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi” [COM(2015) 550 final].

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări *ex post*/verificări ale adecvării legislației existente**

În 2011, un consultant extern a realizat o evaluare retrospectivă a elementelor sistemului de TVA al Uniunii, iar constatările acestei evaluări au fost folosite ca punct de plecare pentru examinarea sistemului de TVA actual²⁵.

- **Consultări cu părțile interesate**

La 6 mai 2011, Comisia Europeană a organizat o conferință la Milano, în cadrul procesului de consultare cu privire la Cartea verde. Această conferință a reunit factori de decizie politică, experți, întreprinderi și alte părți interesate, precum și membri ai publicului larg din întreaga Europă și din afara acesteia²⁶. Consultarea publică deschisă cu privire la Cartea verde, care a dus la obținerea a circa 1 700 de contribuții, a oferit Comisiei o înțelegere clară a problemelor și a posibilelor soluții.

În urma publicării Cărții verzi, Comisia a creat două grupuri de lucru pentru discuții la nivel tehnic: GFV și VEG. În total au avut loc 12 reuniuni ale GFV și 14 reuniuni ale VEG pentru a discuta diverse aspecte legate de sistemul definitiv de TVA pentru comerțul B2B în interiorul Uniunii, precum și îmbunătățirile sistemului actual. Au fost constituite subgrupuri mixte, compuse din membri ai GFV și ai VEG, pentru a discuta împreună anumite teme specifice. De asemenea, în 2015 a fost organizat la Viena un seminar Fiscalis²⁷, care a reunit membri atât ai GFV, cât și ai VEG. Un alt subgrup mixt a fost constituit în cadrul Forumului UE privind TVA²⁸, o platformă de discuții unde întreprinderile și autoritățile din domeniul TVA se reunesc pentru a discuta modul în care punerea în aplicare a legislației privind TVA poate fi îmbunătățită din punct de vedere practic.

În fine, între 20 decembrie 2016 și 20 martie 2017 a fost organizată o consultare publică privind sistemul definitiv pentru comerțul în interiorul Uniunii, care a dus la obținerea a 121 de contribuții²⁹. Obiectivul acesteia era aflarea punctelor de vedere ale tuturor părților interesate cu privire la funcționarea actualului regim tranzitoriu privind TVA, la posibilele îmbunătățiri pe termen scurt ale acestui regim tranzitoriu, solicitate de Consiliu, și la introducerea sistemului definitiv de TVA bazat pe principiul impozitării la destinație.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

În ceea ce privește opțiunile pentru un sistem definitiv de TVA, următoarele studii au oferit o analiză detaliată a problemelor implicate și a posibilelor căi de urmat:

²⁵ Institute for Fiscal Studies (lider de proiect), 2011, *A retrospective evaluation of elements of the EU VAT system*:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf

²⁶ Mai multe informații se găsesc la: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/action-plan-vat/communication-future-vat/green-paper_en

²⁷ Regulamentul (UE) nr. 1286/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a unui program de acțiune pentru a îmbunătăți funcționarea sistemelor de impozitare în Uniunea Europeană pentru perioada 2014-2020 (Fiscalis 2020).

²⁸ Decizia 2012/C198/05 a Comisiei din 3 iulie 2012 de înființare a Forumului UE privind TVA (JO C 198/4, 6.7.2012).

²⁹ Rezumatul rezultatelor consultării publice deschise:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/consultations-get-involved/tax-consultations_en

- *Study on applying the current principle for the place of supply of B2B services to B2B supplies of goods*³⁰;
- *Economic study on charging VAT on intra-EU supplies of goods and services*³¹;
- *Implementing the 'destination principle' to intra-EU B2B supplies of goods*³²;
- *Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States*³³.

- **Evaluarea impactului**

Se face trimitere la evaluarea separată a impactului care a fost efectuată în legătură cu prezenta propunere. Opțiunea preferată, aleasă în cadrul evaluării respective a impactului, ar reduce fraudele transfrontaliere în domeniul TVA cu 41 de miliarde EUR și costurile de conformare care trebuie suportate de întreprinderi cu 1 miliard EUR.

Evaluarea impactului pentru prezenta propunere a fost examinată de către Comitetul de analiză a reglementării la 14 iulie 2017. Comitetul a emis un aviz favorabil propunerii, cu unele recomandări, în special referitoare la legătura propunerii cu alte elemente ale Planului de acțiune privind TVA, la necesitatea unei abordări în mai multe etape și la conceptul de persoană impozabilă atestată, care au fost luate în considerare. Avizul comitetului și recomandările sunt menționate în anexa 1 la documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu va avea implicații negative pentru bugetul Uniunii.

5. ALTE ELEMENTE

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

Persoană impozabilă atestată: articolul 13a (nou)

Această dispoziție introduce conceptul de persoană impozabilă atestată.

Ca regulă, persoanele impozabile sunt identificate în scopuri de TVA printr-un cod de înregistrare în scopuri de TVA. În prezent nu se face distincție, la nivelul atribuirii unui astfel de cod, între persoanele impozabile de încredere și cele mai puțin de încredere. În ceea ce privește identificarea, normele în materie de TVA se aplică în același fel ambelor categorii.

Conceptul de persoană impozabilă atestată permite atestarea faptului că o anumită întreprindere poate fi considerată a fi, la nivel global, un contribuabil de încredere. Acest concept este important, deoarece anumite norme de simplificare, care ar putea fi vulnerabile la

³⁰ PwC, 2012; a se vedea: http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/place_supply_b2b.zip

³¹ CPB (lider de proiect), 2013; a se vedea: <https://circabc.europa.eu/sd/a/60e05641-2653-4ac3-aca2-3060896aa6e3/33-ANN%20-%20Final%20report%20-%20Study%20on%20charging%20VAT%20on%20intra-EU%20supplies%20of%20goods%20and%20services%5B1%5D.pdf>

³² EY, 2015; a se vedea: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/ey_study_destination_principle.pdf

³³ CASE, 2016; a se vedea: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2016-09_vat-gap-report_final.pdf

fraude, se vor aplica numai în cazul în care o persoană impozabilă atestată este implicată în operațiunea relevantă.

Mai mult, conceptul de persoană impozabilă atestată va fi unul dintre elementele esențiale ale primei faze a sistemului definitiv de TVA pentru comerțul B2B în interiorul Uniunii. Acest sistem definitiv va înlocui, printr-o livrare de bunuri impozabilă situată în scopuri de TVA în statul membru de destinație (așa-numita „livrare de bunuri în interiorul Uniunii”), regimul tranzitoriu actual care presupune o livrare de bunuri scutită de TVA în statul membru de plecare și o achiziție intracomunitară impozitată în statul membru de destinație, pentru care cumpărătorul este persoana obligată la plata TVA. Conceptul de persoană impozabilă atestată va permite o implementare treptată a sistemului definitiv de TVA deoarece, în prima fază de implementare a acestui sistem, taxarea inversă (și anume obligarea la plata TVA a cumpărătorului și nu a furnizorului, care dă naștere în practică unei situații similare celei care există în prezent în cadrul regimului tranzitoriu) se va aplica atunci când cumpărătorul, în cazul livrărilor în interiorul Uniunii, este o persoană impozabilă atestată³⁴. Justificarea este că nu ar trebui să se producă nicio fraudă ca urmare a neperceperii TVA pentru livrările în interiorul Uniunii realizate pentru o persoană impozabilă atestată, deoarece persoana impozabilă atestată este, prin definiție, un contribuabil de încredere.

Această dispoziție stabilește criteriile generale pe baza cărora statele membre vor putea atesta persoanele impozabile. În urma adoptării prezentei propuneri, va trebui adoptat un regulament de punere în aplicare al Consiliului, în temeiul articolului 397 din Directiva TVA, pentru a stabili detaliile practice ale statutului de persoană impozabilă atestată și pentru a asigura faptul că procedura de acordare și de retragere a statutului de persoană impozabilă atestată este suficient de bine armonizată și standardizată la nivelul întregii Uniunii, astfel încât să fie garantată o aplicare uniformă. De asemenea, urmează să fie propusă o modificare a Regulamentului privind cooperarea administrativă³⁵, pentru a permite integrarea statutului de persoană impozabilă atestată în VIES (sistemul de schimb de informații privind TVA), pentru ca atât administrațiile fiscale, cât și întreprinderile să poată verifica online statutul de persoană impozabilă atestată al unei anumite întreprinderi.

Deoarece statutul de persoană impozabilă atestată presupune obligații de raportare și de plată privind TVA, persoanele neimpozabile nu vor fi eligibile. Din același motiv, propunerea exclude agricultorii forfetari, IMM-urile scutite, alte persoane impozabile care beneficiază de scutiri fără dreptul la deduceri și persoanele impozabile ocazionale de la posibilitatea de a obține statutul de persoană impozabilă atestată. Cu toate acestea, orice IMM care nu aplică sistemul scutirii va putea solicita statutul de persoană impozabilă atestată în aceleași condiții ca orice altă persoană impozabilă. Prin urmare, această dispoziție este coerentă cu politica UE privind IMM-urile, astfel cum a fost stabilită prin Inițiativa în favoarea întreprinderilor mici (SBA)³⁶.

³⁴ După cum s-a anunțat în Planul de acțiune privind TVA, într-o a doua fază legislativă viitoare a sistemului definitiv de TVA, vor fi impozitate toate furnizările transfrontaliere de bunuri și de servicii (așadar, furnizorul, nu clientul, va fi obligat la plata TVA pentru toate bunurile și serviciile achiziționate din alte state membre), astfel încât se va aplica același regim tuturor furnizărilor de bunuri și de servicii de pe piața unică, atât la nivel național, cât și transfrontalier.

³⁵ Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (reformare) (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

³⁶ A se vedea nota de subsol 23.

Există similitudini între criteriile care trebuie folosite pentru acordarea statutului de persoană impozabilă atestată și cele aplicate în cazul operatorului economic autorizat (AEO), definit în Codul vamal al Uniunii (articolul 39). Criterii similare, bazate pe statutul de AEO, pot fi de asemenea găsite în recenta propunere privind TVA pentru comerțul electronic³⁷.

Stocul la dispoziția clientului: articolele 17a (nou), 243 alineatul (3) și 262 (modificat)

Stocul la dispoziția clientului este un sistem prin care un furnizor transferă bunuri către un cumpărător cunoscut fără a transfera încă dreptul de proprietate asupra bunurilor. Cumpărătorul are dreptul de a lua bunurile dintr-un stoc al furnizorului atunci când dorește, moment în care are loc o livrare de bunuri. În relațiile de pe plan național, utilizarea acestui model nu creează probleme specifice, însă acestea apar atunci când furnizorul și cumpărătorul sunt situați în state membre diferite.

În temeiul actualelor norme în materie de TVA, se consideră că o întreprindere care transferă bunuri proprii către un alt stat membru în scopul constituirii unui stoc pentru un client a efectuat o livrare de bunuri scutită de TVA în statul membru de plecare. Sosirea bunurilor dă naștere unei achiziții intracomunitare efectuate de întreprinderea care a transferat bunurile, care este supusă plății TVA în acel alt stat membru. Ca regulă, întreprinderea care a transferat bunurile este obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA în statul membru de destinație, pentru a putea declara achiziția intracomunitară în declarația sa de TVA. Atunci când bunurile sunt scoase din stoc și livrate cumpărătorului are loc o a doua livrare, iar locul livrării în acest caz este statul membru în care se află stocul.

Pentru a soluționa dificultățile pe care acest sistem le poate provoca în practică, anumite state membre aplică măsuri de simplificare referitoare la aceste operațiuni, însă altele nu. Aceste diferențe contravin aplicării uniforme a normelor în materie de TVA în cadrul pieței unice.

Soluția propusă constă în a considera că regimul de stoc la dispoziția clientului dă naștere unei singure livrări în statul membru de plecare și unei achiziții intracomunitare în statul membru în care se află stocul, în măsura în care operațiunea are loc între două persoane impozabile atestate. Acest lucru ar evita situația în care furnizorul trebuie să fie înregistrat în fiecare stat membru în care a introdus bunuri în cadrul regimului de stoc la dispoziția clientului. Cu toate acestea, pentru a se asigura o monitorizare adecvată a bunurilor de către administrațiile fiscale, furnizorul, precum și cumpărătorul vor trebui să țină un registru al bunurilor din stocul la dispoziția clientului cărora li se aplică aceste norme. În plus, în declarația recapitulativă a furnizorului trebuie menționată identitatea cumpărătorilor cărora le vor fi livrate ulterior bunurile expediate în cadrul regimului de stoc la dispoziția clientului.

Codul de înregistrare în scopuri de TVA și scutirea pentru anumite operațiuni intracomunitare: articolul 138 alineatul (1) (modificat)

Scutirea de TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzută la articolul 138 alineatul (1) din Directiva TVA este un element central al actualului regim tranzitoriu. În același timp, această scutire este de asemenea sursa așa-numitei fraude de tip carusel. Sistemul definitiv de TVA pentru comerțul în interiorul Uniunii urmărește să soluționeze

³⁷ Propunere de Directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță [COM(2016) 757 final din 1.12.2016; a se vedea propunerea de articol 369m alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE].

această problemă, însă, între timp, statele membre au solicitat soluții interimare. Ele au solicitat în special includerea în Directiva TVA a cerinței deținerii de către cumpărător a unui cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA într-un alt stat membru decât cel în care începe transportul bunurilor, drept condiție de fond pentru ca furnizorul să fie autorizat să aplice scutirea. Această cerință constituie o evoluție față de situația actuală în care, potrivit interpretării Curții de Justiție a Uniunii Europene³⁸, codul de înregistrare în scopuri de TVA al cumpărătorului este doar o condiție de formă pentru dreptul de a scuti o livrare intracomunitară. Aceasta duce la situații în care, atunci când condiția nu a fost respectată, statele membre nu pot impune decât amenzi sau sancțiuni administrative, dar nu pot refuza scutirea în sine.

Regimul tranzitoriu actual se bazează în plus pe obligația furnizorului de a depune o declarație recapitulativă (așa-numita „declarație VIES”, care include codul de înregistrare în scopuri de TVA al cumpărătorului). Aceasta este tot o condiție de formă, și nu de fond, în ceea ce privește scutirea. Prin sistemul VIES, aceste informații pot fi accesate de autoritățile fiscale ale statului membru în care este stabilit cumpărătorul, care sunt astfel informate cu privire la sosirea pe teritoriul acestui stat a unor bunuri care în mod normal fac obiectul unei achiziții intracomunitare impozitate. Cumpărătorul trebuie să declare această achiziție intracomunitară în declarația sa de TVA, iar autoritățile fiscale au posibilitatea de a verifica această declarație pe baza datelor din sistemul VIES. Prin urmare, declarația VIES este o componentă esențială a sistemului de TVA de la eliminarea frontierelor fiscale și de la dispariția în consecință a documentelor vamale.

În lipsa informațiilor corecte din sistemul VIES, autoritățile fiscale ale statelor membre nu sunt informate în mod corespunzător cu privire la sosirea unor bunuri neimpozitate pe teritoriul lor și trebuie să se bazeze numai pe ceea ce declară persoanele lor impozabile. Însă dacă declarația VIES nu este completată în ceea ce privește o livrare, aceasta poate duce la sancțiuni, dar nu la respingerea scutirii ca atare.

Prin urmare, noul alineat (1) de la articolul 138 cuprinde modificări referitoare la aceste două aspecte. În primul rând, în timp ce în prezent se face referire la cumpărător ca la o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă acționând ca atare, acum se stipulează, drept condiție de fond pentru aplicarea scutirii, obligativitatea înregistrării în scopuri de TVA a cumpărătorului în alt stat membru decât cel în care începe expediția sau transportul bunurilor. Așa cum se întâmplă deja în prezent, furnizorul va trebui să verifice statutul clientului său prin intermediul sistemului VIES înainte de a aplica scutirea. Din această perspectivă nu există nicio diferență de ordin practic pentru furnizor, însă consecințele ar putea fi diferite, deoarece neînregistrarea clientului său ar putea, din acest motiv, să ducă la respingerea scutirii. În al doilea rând, și completarea corectă a declarației VIES devine o condiție de fond care poate duce, dacă nu este îndeplinită, la respingerea de către administrația fiscală a unei scutiri solicitate.

Operațiuni în lanț: articolul 138a (nou)

Operațiunile în lanț care sunt vizate în cadrul domeniului de aplicare al prezentei propuneri trebuie înțelese ca livrări succesive ale acelorași bunuri atunci când bunurile livrate fac obiectul unui singur transport intracomunitar între două state membre. În această situație,

³⁸ Hotărârile din: 6 septembrie 2012, Mecsek-Gabona, C-273/11, ECLI:EU:C:2012:547; 27 septembrie 2012, VSTR, C-587/10, ECLI:EU:C:2012:592; din 20 octombrie 2016, Plöckl, C-24/15, ECLI:EU:C:2016:791 și din 9 februarie 2017, Euro-Tyre, C-21/16, ECLI:EU:C:2017:106.

potrivit jurisprudenței Curții de Justiție³⁹, transportul trebuie atribuit unei singure livrări din lanț, astfel încât să se determine căreia dintre operațiuni i s-ar aplica scutirea pentru livrările intracomunitare în conformitate cu articolul 138 din Directiva TVA. Această dispoziție prevede, drept condiție pentru acordarea scutirii, ca bunurile să fie „expediate sau transportate [...] de către vânzător sau persoana care achiziționează bunurile sau în numele acestora” dintr-un stat membru în altul. În acest context, statele membre au solicitat ameliorări legislative pentru a spori securitatea juridică pentru operatori în ceea ce privește stabilirea livrării din cadrul lanțului de operațiuni căreia trebuie să i se atribuie transportul intracomunitar (care va fi livrarea din cadrul lanțului căreia i se aplică scutirea stabilită la articolul 138, dacă sunt îndeplinite toate celelalte condiții pentru acordarea acestei scutiri).

În cazul în care transportul a fost efectuat de unul dintre furnizorii intermediari din cadrul lanțului sau în numele acestuia, se propun norme conform cărora transportul respectiv va fi atribuit (i) livrării efectuate pentru furnizorul intermediar respectiv dacă acesta este înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru decât statul membru al livrării și dacă a comunicat furnizorului său numele statului membru de sosire a bunurilor; (ii) livrării efectuate de furnizorul intermediar către următorul operator din lanț, în cazul în care oricare dintre cele două condiții menționate la punctul (i) nu este îndeplinită. Normele și securitatea juridică pe care o permit acestea se aplică numai în cazul în care furnizorul intermediar și persoana impozabilă care i-a livrat bunurile sunt ambii persoane impozabile atestate. Astfel de norme nu sunt necesare în cazul în care transportul este efectuat în numele primului furnizor din lanț (în care caz transportul poate fi atribuit numai primei livrări) sau în numele ultimei persoane impozabile din lanț (în care caz transportul poate fi atribuit numai livrării efectuate pentru persoana impozabilă în cauză).

Nu se exclude ca, în cazul implicării unei persoane impozabile neatestate, transportul să poată fi atribuit aceleiași livrări. Cu toate acestea, în acest caz normele juridice de la articolul 138a nu se vor aplica și, astfel, la fel ca în temeiul condițiilor actuale, rămâne în sarcina persoanei impozabile în cauză să demonstreze că transportul și scutirea sunt legate de livrarea respectivă.

Sistem definitiv pentru comerțul în interiorul Uniunii: articolele 402 (modificat), 403 și 404 (eliminat)

Sunt introduse fundamentele sistemului definitiv pentru comerțul în interiorul Uniunii și sunt stabilite liniile generale privind funcționarea noului sistem. În ceea ce privește alegerea acestui sistem anume, se face trimitere la evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere.

După cum s-a explicat la punctul 1 de mai sus, o viitoare propunere din 2018 va furniza ulterior dispoziții tehnice detaliate pentru implementarea efectivă a acestor fundamente. Această propunere viitoare va revizui întreaga Directivă TVA și va înlocui sau va elimina actualele articole de tranziție. Pentru a se asigura funcționarea corectă a sistemului vor fi necesare și alte modificări privind normele de cooperare administrativă, precum și evoluții substanțiale în domeniul IT.

În cadrul propunerii de articol 402 din directivă, se stabilește acum faptul că sistemul definitiv de TVA pentru comerțul în interiorul UE se va baza pe principiul impozitării în statul membru

³⁹ Hotărârea din 6 aprilie 2006, Emag Handel, C-245/04, ECLI:EU:C:2006:232.

de destinație al livrării de bunuri și prestării de servicii. În acest context, în dispozițiile tehnice detaliate menționate mai sus va fi introdus un nou concept privind bunurile - așa-numita „livrare în interiorul Uniunii”. Scopul acestui nou eveniment impozabil unic este să înlocuiască sistemul actual al livrării scutite în statul membru de plecare și al „achiziției intracomunitare” impozitate în statul membru de destinație ca un al doilea eveniment impozabil separat. Conform acestui nou concept, „locul livrării” va fi situat în statul membru de sosire a bunurilor.

Mai mult, furnizorul va fi obligat la plata TVA-ului aferent acestei „livrări în interiorul Uniunii”, cu excepția cazului în care cumpărătorul este o persoană impozabilă atestată, caz în care persoana impozabilă atestată va înscrie TVA-ul în declarația sa de TVA. În cazul în care persoana care este obligată la plata TVA nu este stabilită în statul membru în care este datorată taxa, ea va putea să își îndeplinească obligațiile de declarație și de plată printr-un sistem de tip „ghișeu unic”. Utilizarea acestui sistem va fi posibilă, de asemenea, pentru deducerea TVA-ului achitat în amonte.

Deși nu este prevăzut în mod explicit în acest stadiu, mai târziu sistemul ar putea sau ar trebui să se bazeze și pe eliminarea declarației recapitulative (așa-numita „declarație VIES”), pe aplicarea normelor de facturare generale ale statului membru a furnizorului și pe armonizarea anumitor norme privind facturarea (precum momentul emiterii facturilor), faptul generator și exigibilitatea TVA în legătură cu „livrările de bunuri în interiorul Uniunii”.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată și introducerea sistemului definitiv de impozitare a comerțului dintre statele membre

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) În 1967, când Consiliul a adoptat sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) prin Directivele 67/227/CEE³ și 67/228/CEE⁴ ale Consiliului, s-a luat angajamentul de a stabili un sistem definitiv de TVA care să funcționeze în cadrul Comunității Europene în același mod ca în interiorul unui singur stat membru. Deoarece condițiile politice și tehnice nu erau propice unui astfel de sistem, atunci când frontierele fiscale dintre statele membre au fost eliminate, până la sfârșitul anului 1992, a fost adoptat un regim de TVA tranzitoriu. Directiva 2006/112/CE a Consiliului⁵, care este în vigoare în prezent, prevede că aceste norme tranzitorii trebuie să fie înlocuite cu un regim definitiv.
- (2) În Planul său de acțiune privind TVA⁶, Comisia și-a anunțat intenția de a prezenta o propunere de stabilire a principiilor unui sistem definitiv de TVA pentru comerțul transfrontalier între întreprinderi (B2B) între statele membre, care urma să fie bazat pe impozitarea livrărilor transfrontaliere de bunuri în statul membru de destinație.

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ Prima Directivă 67/227/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (JO 71, 14.4.1967, p. 1301).

⁴ A doua Directivă 67/228/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — structura și normele de aplicare ale sistemului comun de taxă pe valoarea adăugată (JO 71, 14.4.1967, p. 1303).

⁵ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

⁶ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European referitoare la un plan de acțiune privind TVA - Către un spațiu unic pentru TVA în UE - Momentul deciziei [COM(2016)148 final din 7.4.2016].

- (3) Aceasta ar necesita înlocuirea sistemului actual, care constă într-o livrare scutită în statul membru de plecare a bunurilor și o achiziție intracomunitară de bunuri impozitate în statul membru de destinație, cu un sistem de livrare unică impozitată în statul membru de destinație și în conformitate cu cotele de TVA ale acestui stat membru. Ca regulă, TVA va fi percepută de furnizor, care va putea să verifice online cota de TVA aplicabilă a oricărui stat membru, prin intermediul unui portal web. Cu toate acestea, în cazul în care persoana care achiziționează bunurile este o persoană impozabilă atestată (un contribuabil de încredere recunoscut ca atare de statele membre), s-ar aplica mecanismul de taxare inversă, iar persoana impozabilă atestată ar fi obligată la plata TVA pentru livrarea în interiorul Uniunii. Sistemul definitiv de TVA se va baza, de asemenea, pe conceptul de sistem de înregistrare unic („ghișeu unic”) pentru întreprinderi, care să permită plata și deducerea TVA datorate.
- (4) Aceste principii ar trebui stabilite în directivă și ar trebui să înlocuiască actualul concept potrivit căruia regimul definitiv urmează să se bazeze pe impozitarea în statul membru de origine.
- (5) În concluziile sale din 8 noiembrie 2016⁷, Consiliul invita Comisia să aducă anumite îmbunătățiri normelor Uniunii în materie de TVA pentru operațiunile transfrontaliere, în ceea ce privește rolul codului de înregistrare în scopuri de TVA în contextul scutirii pentru livrările intracomunitare, regimul de stoc la dispoziția clientului, operațiunile în lanț și dovada transportului în scopul scutirii pentru operațiunile intracomunitare.
- (6) Dată fiind această solicitare și faptul că va dura câțiva ani până când sistemul definitiv de TVA pentru comerțul în interiorul Uniunii va fi implementat, aceste măsuri specifice, destinate să armonizeze și să simplifice anumite regimuri pentru întreprinderi, sunt oportune.
- (7) Crearea statutului de persoană impozabilă atestată este necesară pentru aplicarea eficientă a îmbunătățirilor aduse normelor Uniunii în materie de TVA pentru operațiunile transfrontaliere, precum și pentru tranziția treptată către sistemul definitiv pentru comerțul în interiorul Uniunii.
- (8) În cadrul sistemului actual nu se face nicio distincție între persoanele impozabile de încredere și cele de mai puțină încredere în ceea ce privește normele în materie de TVA care trebuie aplicate. Acordarea statutului de persoană impozabilă atestată pe baza anumitor criterii obiective ar trebui să permită identificarea acestor persoane impozabile de încredere. Acest statut le-ar permite să beneficieze de aplicarea anumitor norme vulnerabile la fraude care nu sunt aplicabile altor persoane impozabile.
- (9) Accesul la statutul de persoană impozabilă atestată ar trebui să fie bazat pe criterii armonizate la nivelul Uniunii și, prin urmare, atestarea acordată de un stat membru ar trebui să fie valabilă în întreaga Uniune.
- (10) Anumite persoane impozabile care fac obiectul unui anumit regim ce le exclude de la aplicarea normelor generale în materie de TVA sau care desfășoară doar ocazional activități economice nu ar trebui să primească statutul de persoană impozabilă atestată în ceea ce privește regimul special respectiv sau activitățile ocazionale respective. În caz contrar, aplicarea fără probleme a modificărilor propuse ar putea fi perturbată.

⁷ Concluziile Consiliului din 8 noiembrie 2016 privind îmbunătățirea normelor actuale ale UE privind TVA pentru tranzacțiile transfrontaliere (nr. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 din 9 noiembrie 2016).

- (11) Stocul la dispoziția clientului se referă la situația în care, în momentul transportului bunurilor către alt stat membru, furnizorul cunoaște deja identitatea persoanei care achiziționează bunurile și căreia îi vor fi furnizate într-un stadiu ulterior, după sosirea bunurilor în statul membru de destinație. În prezent, această situație dă naștere unei operațiuni considerate livrare (în statul membru de plecare a bunurilor) și unei operațiuni considerate achiziție intracomunitară (în statul membru de sosire a bunurilor), urmate de o livrare „națională” în statul membru de sosire, și necesită ca furnizorul să fie înregistrat în scopuri de TVA în statul membru respectiv. Pentru a evita acest lucru, în cazul în care operațiunile respective au loc între două persoane impozabile atestate, ele ar trebui să fie considerate, în anumite condiții, ca dând naștere unei livrări scutite în statul membru de plecare și unei achiziții intracomunitare în statul membru de sosire.
- (12) În ceea ce privește codul de înregistrare în scopuri de TVA în legătură cu scutirea aplicabilă livrărilor de bunuri în comerțul intracomunitar, se propune ca includerea în Sistemul de schimb de informații privind TVA (VIES) a codului de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile, atribuit de alt stat membru decât cel în care începe transportul bunurilor, precum și menționarea codului respectiv în declarația recapitulativă prezentată de furnizor să devină, pe lângă condiția de transport al bunurilor în afara statului membru de livrare, condiții de fond pentru aplicarea scutirii, în loc să fie cerințe de formă. Declarația VIES este esențială pentru informarea statului membru de sosire cu privire la prezența bunurilor pe teritoriul său și, prin urmare, reprezintă un element esențial al luptei împotriva fraudei în Uniune.
- (13) Operațiunile în lanț se referă la livrări succesive de bunuri care fac obiectul unui singur transport intracomunitar. Circulația intracomunitară a bunurilor ar trebui să fie atribuită doar uneia dintre livrări și numai livrarea respectivă ar trebui să beneficieze de scutirea de TVA prevăzută pentru livrările intracomunitare. Celelalte livrări din lanț ar trebui impozitate și ar putea necesita înregistrarea în scopuri de TVA a furnizorului în statul membru de livrare. Pentru a se evita folosirea unor abordări diferite în rândul statelor membre, ceea ce ar putea duce la o impozitare dublă sau la lipsa impozitării, și pentru a spori securitatea juridică pentru operatori, ar trebui stabilită o normă comună potrivit căreia, dacă sunt îndeplinite anumite condiții, transportul bunurilor ar trebui atribuit unei singure livrări din cadrul lanțului de operațiuni.
- (14) Întrucât obiectivele prezentei directive – îmbunătățirea funcționării regimului de TVA în contextul comerțului B2B transfrontalier și definirea principiilor sistemului definitiv de TVA – nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de statele membre și pot fi, așadar, realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității stabilit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este stabilit la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (15) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative⁸, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește

⁸ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.

- (16) Prin urmare, Directiva 2006/112/CE ar trebui modificată în consecință,
ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol 13a:

„Articolul 13a

(1) Orice persoană impozabilă care are un sediu de activitate economică sau un sediu fix în Comunitate sau, în absența unui sediu de activitate economică și a unui sediu fix, își are adresa permanentă sau reședința obișnuită în Comunitate și care, în cursul activității sale economice, efectuează sau intenționează să efectueze oricare dintre operațiunile menționate la articolele 17a, 20 și 21 sau operațiuni în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 138 poate solicita autorităților fiscale statutul de persoană impozabilă atestată.

Autoritățile fiscale acordă acest statut unui solicitant în cazul în care sunt îndeplinite criteriile prevăzute la alineatul (2), cu excepția cazului în care solicitantul este exclus de la această atestare în virtutea condițiilor de la alineatul (3).

În cazul în care solicitantul este o persoană impozabilă căreia i-a fost acordat statutul de operator economic autorizat în scopuri vamale, se consideră că criteriile de la alineatul (2) au fost îndeplinite.

(2) Pentru a se acorda statutul de persoană impozabilă atestată, trebuie îndeplinite toate criteriile următoare:

- (a) absența unei încălcări grave sau a unor încălcări repetate ale normelor fiscale și ale legislației vamale, precum și absența unui cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea economică a solicitantului;
- (b) demonstrarea de către solicitant a unui nivel ridicat de control asupra operațiunilor sale și asupra fluxului de bunuri, fie printr-un sistem de gestionare a evidențelor comerciale și, acolo unde este cazul, a evidențelor de transport care să permită efectuarea controalelor fiscale adecvate, fie prin intermediul unei piste de audit intern certificate sau de încredere;
- (c) probarea solvabilității financiare a solicitantului, care se consideră că a fost dovedită fie dacă solicitantul are o situație financiară bună care îi permite să își îndeplinească angajamentele, ținând seama în mod corespunzător de caracteristicile tipului de activitate comercială în cauză, fie prin prezentarea de garanții furnizate de un asigurător, de alte instituții financiare sau de alte părți terțe fiabile din punct de vedere economic.

(3) Următoarele persoane impozabile nu pot primi statutul de persoană impozabilă atestată:

- (a) persoanele impozabile care beneficiază de regimul comun forfetar pentru producători agricoli;

- (b) persoanele impozabile care beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la articolele 282-292;
- (c) persoanele impozabile care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care TVA nu este deductibilă;
- (d) persoanele impozabile care efectuează o livrare ocazională a unui mijloc de transport nou în sensul articolului 9 alineatul (2) sau care efectuează o activitate ocazională în sensul articolului 12.

Cu toate acestea, persoanele impozabile menționate la literele (a)-(d) pot primi statutul de persoană impozabilă atestată pentru celelalte activități economice pe care le desfășoară.

(4) O persoană impozabilă care solicită statutul de persoană impozabilă atestată furnizează toate informațiile solicitate de autoritățile fiscale pentru a le permite acestora să ia o decizie.

În scopul acordării acestui statut fiscal, «autorități fiscale» înseamnă:

- (a) cele din statul membru în care solicitantul și-a stabilit sediul de activitate economică;
 - (b) cele din statul membru în care se află sediul fix al solicitantului, în care se află sau sunt accesibile conturile sale principale în scopuri fiscale din cadrul Comunității, în cazul în care solicitantul și-a stabilit sediul de activitate economică în afara Comunității, dar are unul sau mai multe sedii fixe în Comunitate;
 - (c) cele din statul membru în care solicitantul își are adresa permanentă sau unde își are reședința obișnuită, în cazul în care acesta nu are nici sediu de activitate economică, nici sediu fix.
- (5) În cazul în care cererea este refuzată, motivele refuzului sunt comunicate solicitantului de către autoritățile fiscale odată cu decizia. Statele membre se asigură că solicitantul are dreptul de a contesta orice decizie de refuzare a unei cereri.
- (6) Persoana impozabilă care a primit statutul de persoană impozabilă atestată informează autoritățile fiscale, fără întârziere, în legătură cu orice factor care apare după ce a fost luată decizia și care ar putea afecta sau influența deținerea în continuare a statutului respectiv. Statutul fiscal este retras de autoritățile fiscale în cazul în care criteriile stabilite la alineatul (2) nu mai sunt îndeplinite.
- (7) Statutul unei persoane impozabile atestate într-un stat membru este recunoscut de autoritățile fiscale ale tuturor statelor membre.”;

2. Se introduce următorul articol 17a:

„Articolul 17a

- (1) Transferul de către o persoană impozabilă atestată a unor bunuri care fac parte din activele sale de activitate economică către un alt stat membru în cadrul unui regim de stoc la dispoziția clientului nu este tratat ca o livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros.
- (2) În sensul prezentului articol, se consideră că regimul de stoc la dispoziția clientului există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) bunurile sunt expediate sau transportate de o persoană impozabilă atestată sau de o parte terță în numele persoanei impozabile atestate respective către alt stat membru, în vederea livrării bunurilor respective acolo, într-un stadiu ulterior, după sosire, către altă persoană impozabilă atestată;
 - (b) persoana impozabilă atestată care expediază sau transportă bunurile nu este stabilită în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile;
 - (c) persoana impozabilă atestată căreia îi sunt livrate bunurile este înregistrată în scopuri de TVA în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile și atât identitatea sa, cât și codul de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost atribuit de statul membru respectiv sunt cunoscute de persoana impozabilă atestată menționată la litera (b) în momentul în care începe expedierea sau transportul bunurilor;
 - (d) persoana impozabilă atestată care expediază sau transportă bunurile a înregistrat expedierea sau transportul în registrul prevăzut la articolul 243 alineatul (3) și a inclus identitatea persoanei impozabile atestate care achiziționează bunurile, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit acesteia de statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile în declarația recapitulativă prevăzută la articolul 262.
- (3) În cazul în care condițiile stabilite la alineatul (2) sunt îndeplinite, în momentul transferului dreptului de a dispune de bunuri către persoana impozabilă atestată menționată la litera (c) de la alineatul respectiv, se aplică următoarele norme:
- (a) se consideră că a fost realizată o livrare de bunuri scutită de TVA în conformitate cu articolul 138 alineatul (1) de către persoana impozabilă atestată care a expedit sau a transportat bunurile, fie de ea însăși, fie prin intermediul unei terțe părți, în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile;
 - (b) se consideră că a fost realizată o achiziție intracomunitară de bunuri de către persoana impozabilă atestată căreia îi sunt livrate bunurile respective în statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile.”;

3. La articolul 138, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre scutesc livrarea de bunuri expediate sau transportate către o destinație aflată în afara teritoriului lor respectiv, dar în cadrul Comunității, de către sau în numele vânzătorului sau al persoanei care achiziționează bunurile, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) bunurile sunt livrate altei persoane impozabile sau unei persoane juridice neimpozabile care acționează ca atare în alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor;
- (b) persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă pentru care este efectuată livrarea este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor;
- (c) persoana care achiziționează bunurile este menționată în declarația recapitulativă prezentată de furnizor în temeiul articolului 262.”;

4. Se introduce următorul articol 138a:

„Articolul 138 a

(1) În scopul aplicării scutiilor de la articolul 138 în contextul unei situații de operațiuni în lanț, transportul intracomunitar este atribuit livrării efectuate de furnizor către operatorul intermediar, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) operatorul intermediar comunică furnizorului numele statului membru de sosire a bunurilor;
- (b) operatorul intermediar este înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor.

(2) Dacă oricare dintre condițiile prevăzute la alineatul (1) nu este îndeplinită, într-o situație de operațiuni în lanț transportul intracomunitar este atribuit livrării efectuate de operatorul intermediar către client.

(3) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

- (a) «situație de operațiuni în lanț» înseamnă o situație în care există livrări succesive ale acelorași bunuri, efectuate de persoane impozabile, care dau naștere unui singur transport intracomunitar al bunurilor respective și în care atât operatorul intermediar, cât și furnizorul sunt persoane impozabile atestate;
- (b) «operator intermediar» înseamnă un furnizor din lanț, altul decât primul furnizor, care expediază sau transportă bunurile fie el însuși, fie prin intermediul unei părți terțe în numele său;
- (c) «furnizor» înseamnă persoana impozabilă din lanț care livrează bunurile către operatorul intermediar;
- (d) «client» înseamnă persoana impozabilă căreia operatorul intermediar îi livrează bunurile în cadrul lanțului.”;

5. La articolul 243, se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Fiecare persoană impozabilă atestată care transferă bunuri în cadrul regimului de stoc la dispoziția clientului menționat la articolul 17a ține un registru conținând următoarele:

- (a) bunurile expediate sau transportate către alt stat membru și adresa unde sunt depozitate în statul membru respectiv;
- (b) bunurile livrate într-un stadiu ulterior, după sosirea în statul membru menționat la litera (a).

Fiecare persoană impozabilă atestată căreia îi sunt livrate bunurile în cadrul regimului de stoc la dispoziția clientului menționat la articolul 17a ține un registru al bunurilor respective.”;

6. Articolul 262 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 262

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA depune o declarație recapitulativă în care menționează:

- (a) cumpărătorii înregistrați în scopuri de TVA cărora le-a livrat bunuri conform condițiilor stabilite la articolul 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c);

- (b) persoanele înregistrate în scopuri de TVA cărora le-a livrat bunuri ce i-au fost livrate prin intermediul achizițiilor intracomunitare menționate la articolul 42;
- (c) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA cărora le-a prestat servicii, altele decât serviciile care sunt scutite de TVA în statul membru în care operațiunea este impozabilă și pentru care beneficiarul are obligația de a plăti TVA în temeiul articolului 196.

(2) Pe lângă informațiile menționate la alineatul (1), fiecare persoană impozabilă atestată identifică persoanele impozabile atestate cărora le sunt destinate bunurile expediate sau transportate în cadrul regimului de stoc la dispoziția clientului conform condițiilor stabilite la articolul 17a.”

7. Titlul capitolului 1 din titlul XV se înlocuiește cu următorul text:

„Regimul definitiv de impozitare a schimburilor comerciale dintre statele membre”

8. Articolul 402 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 402

Regimul prevăzut de prezenta directivă pentru impozitarea comerțului dintre statele membre este tranzitoriu și se înlocuiește cu regimul definitiv bazat pe principiul impozitării în statul membru de destinație a livrării bunurilor sau a prestării serviciilor, al obligației de plată a TVA de către furnizor sau de către cumpărător dacă acesta este o persoană impozabilă atestată, precum și al unui sistem unic de înregistrare pentru declararea, plata și deducerea TVA.”

9. Articolele 403 și 404 se elimină.

Articolul 2

(1) Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2018 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare conformării cu prezenta directivă. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste acte începând de la 1 ianuarie 2019.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*